

Hoe zou het met hem gaan?

Een Italiaanse reiziger zakte 5 oktober op een bankje op station Eindhoven in elkaar. NS'er Rik Sengers was als een van de eersten aanwezig om het slachtoffer te helpen. Hij vertelt over de reanimatie, het gebruik van de AED en de samenwerking.

"Het was iets voor zessen toen ik een oproep kreeg op mijn portofoon. Een onwelwording op het perron bij spoor 5 en 6. Ik ging direct naar het slachtoffer toe, zonder enig idee van wat ik zou aantreffen." Twee collega's waren net bij het slachtoffer aangekomen, toen Rik hem trof: een man van rond de 55 jaar. Hij zakte op een bankje in elkaar. "Het slachtoffer en zijn reisgenoot spraken geen woord Nederlands of Engels. Van de medische geschiedenis van de man wisten we dus niks, maar hij ging heel snel achteruit. Zijn ademhaling werd schokkerig. Alsof hij hapte naar lucht."

Rik haalde de AED, een draagbaar apparaat, waarmee het hartritme hersteld kan worden bij een hartstilstand. "Ik zag dat de ademhaling van de man gestopt was en dat hij niet meer reageerde. Hij leek al weg te zijn." Rik sloot de AED aan, met twee elektroden op de borstkas van het slachtoffer om hem een schok te geven. De collega's voerden de reanimatie uit, terwijl Rik de AED nauwkeurig in de gaten hield. Zo'n reanimatie is best heftig, legt Rik uit: "Het is een drempel waar je overheen moet. Je oefent het natuurlijk op een pop tijdens de EHBO-lessen, maar in het echt moet je erg hard drukken en kun je zelfs iemands borstbeen breken." Tijdens de reanimatie waren de hulpdiensten al gebeld door een andere reiziger. Het duurde ongeveer vier minuten voor de politie aankwam, waarna ook snel de brandweer en ambulance volgden. "Dat klinkt misschien als vrij snel, maar dat voelde niet zo. Tot de ambulancebroeders het overnamen, heb ik alles gedaan wat ik kon. Je hoopt dan dat dat genoeg is."

Ondertussen vingen andere collega's de hulpdiensten op. "Op het perron was het druk, mede doordat het spits was. Voorbijgangers bleven kijken en filmde. Die drukte wil je natuurlijk zo veel mogelijk voorkomen. Daar hielpen mijn collega's gelukkig mee."

Het slachtoffer werd door de ambulancebroeders op een brancard het station uitgedragen. "De politie vertelde ons later die dag dat het slachtoffer op dit moment weer een hartslag had en zelfstandig kon ademhalen. Het kwartje leek dus de goede kant op te vallen." Na afloop sprak Rik met alle betrokkenen, waarin de politie hen complimenteerde met hun handelen. "Het belangrijkste wat we hebben gedaan, is direct hulp inschakelen. Dit moet je zo snel mogelijk doen. Je hebt de hulp van je collega's en de veiligheidsdiensten hard nodig, zeker als je als eerste bij een slachtoffer bent."

Hoe het inmiddels met de man gaat weet Rik niet precies. "We hebben het met alle betrokkenen goed afgesloten, maar ik ben toch nog wel eens nieuwsgierig hoe het met hem zou gaan."